

اندیشه

گر گل است اندیشه تو گلشنی

وربود خاری تو هیمه گلخنی

ورود ۱۳۸۲ خورشیدی، برابر مارچ ۲۰۰۳ م، شماره پیر ۱۲

لحظه‌هایی با

ژاله اصفهانی

در قطار

می دود آسمان می دود ابر

می دود دره و می دود کوه

می دود جنگل سبز انبوه

می دود رود

می دود نهر

می دود دهکده

می دود شهر

می دود ، می دود ، دشت و صحرا

می دود موج بی تاب دریا

می دود خون گلرنگ رگها

می دود فکر

می دود عمر

می دود ، می دود ، می دود راه

می دود موج و مهواره و ماه

می دود زندگی خواه نا خواه

من چرا گوشه ای می نشینم ؟

(ژاله اصفهانی)

برای مهاجر افغان

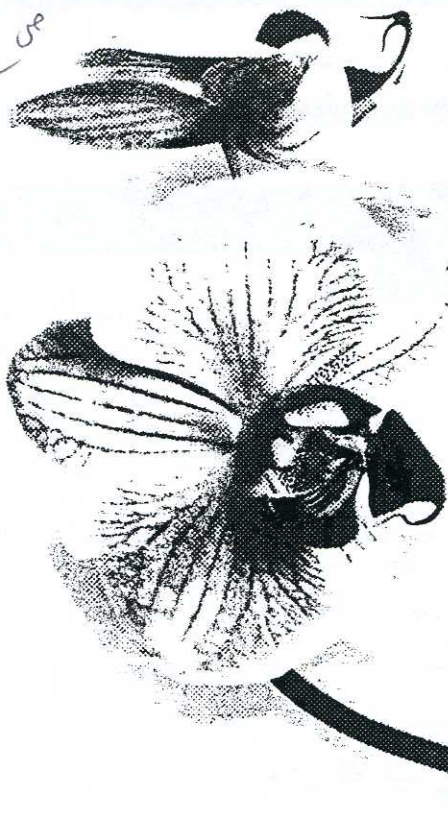
رهسپر رنج ها - مهاجر افغان !
هم ره و هم رزم ، هم زبان و برابر
با تو ام امروز و با تو ام امروز ،
بیشتر از هر زمان دیگر و دیگر .

هیچ ندانم کجاست هجرت تلخ ات
گرد جهان بر کدام گوشه نهی سر
دانم این را که هر کجا که تو هستی
راه گشایی و سر بلند و دلاور .

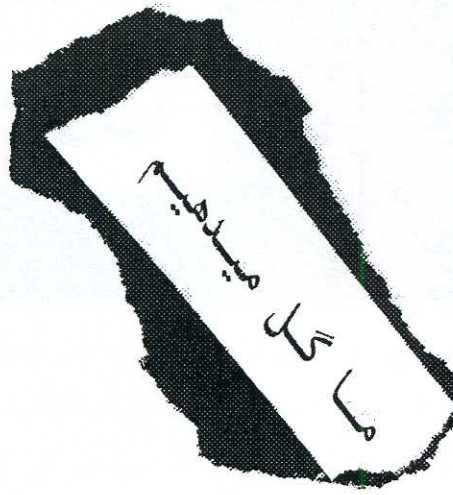
هم سفر رزم ها مهاجر افغان !
اید روزی که ناگزیر نگردد
هیچ کسی ، دوری از زمین و زبان اش
انسان ازاد وار در چمن خویش
بشگفتد و عطر خود دهد به زمان اش

ژاله اصفهانی - لندن

اصفهان
۱۳۸۵

گل های رنگ رنگ ،
 عطر افشان ،
 با همین شاخه های نارس
 با همین ساقه های نازک
 با کودکی
 ما با نو جوانی مان
 گل میدهیم
 گلبرگ ها مان - مرواری های درخشان

ریشه ی ما در آب است
 روشنا مان در آفتاب
 در آب در آفتاب
 گل میدهیم

نا سازگار است هوا ؟
 سازگار می کنیم هوا را
 همچون رشته های اینترنت
 هر لحظه دور می زنیم دنیا را
 بال در می اریم
 زیر پر می گیریم فضا را
 ستاره ها را
 و در سیارات گل می دهیم

ای باد شرطه

«کشتی نشستگانیم ، ای باد شرطه بر خیز
 باشد که باز بینیم دیدار آشنا را »
 ای باد شرطه برخیز ، بر خیز پُر تلاطم
 بر بادبان در اویز ، بگشای راه ما را

کشتی شکستگانیم در نیمه راه دریا
 گرد سکوت ایام ، بر رویمان نشسته
 چشمان ما به سوی ان ساحل پُر امید
 جان ها پُر انتظار و دل ها ز صبر خسته

ای باد شرطه بر خیز ، توفان اتشین شو
 روشن کن از شرارت فانوس موج ها را
 در کام اب و آتش ، ما را به جنبش اور
 « باشد که باز بینیم دیدار آشنا را »

ژاله اصفهانی

ای ، دیروزی ها !
 امروزیان !
 سازنده گان !
 ویرانگران جهان !
 باور کنید ما را
 ما گل میدهیم
 گل های رشد ، رهایی ، امید !

گل میدهیم اگر شما بگذارید .

باور کنید شگفتن رویا را
 آینده گان پرنده به دنیا می آیند .
 آینده گان پرنده به دنیا می آیند .

کاش می دیدیم

ژاله اصفهانی